

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 112. Jacobi Spifamæ caussa a Senatu cognosci cœpta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

bus autem exitio futura foret: proinde inquebat se hortari ceteros, ut in officio permaneant.

Sæcul. XVI.
A. C. 1559.

§. CXI.

*Duo Senatores Faber, & Burgus
Regis jussu capti.*

Demum Rex confurgens, ac Fabri, & Burgi Senatorum oratione vehementer commotus, Gabrieli Montgomerio Satellitum Præfecto, ut ambos comprehenderet, atque ad carceres deduceret, imperat: post meridiem vero pariter in suis quisque ædibus capti, atque Bastiliæ, ut vocant, inclusi fuere Paulus Foxius, Fumeus, & Porta: idem quoque fatum subiissent Ferrerius, Valla, & Viola, nisi fuorum amicorum ope adjuti sese imminenti periculo subduxissent.

§. CXII.

*Jacobi Spifamii causa a Senatu
cognosci cepta.*

Altera die rursus convocatis Curia Patribus ex Regis mandato de Jacobi Spifamii Episcopi Nivernensis, qui tum forte ducta clam uxore aberat, & Genevam se contulerat, causa cognosci coepit. Hic idem Spifamius Parisiis natus originem trahebat ex Itala, ac nobili Luccensium Familia, ex qua jam

*Thuan. i. c.
La Popeli-
niere l. 8.
Bullinger
l. I. hist. sui
temp.*

Hist. Eccles. Tom. XLIII. O Anno

Sæcul. XVI. Anno millesimo trecentesimo quinquagesimo Bartholomæus Spifamius prius
 A.C. 1559. Parisiis sedem suam figebat, atque ex
 ejusdem profapia omnes hujus nominis
 posterii, ac præcipue Biffalii, Grangii,
 & Passii ortum trahunt. **Jacobus**
 Patrem habuit Joannem Spifamium de
 Passio, qui Regi a secretis, ac belli
 ærarii Præfectus speciatim nominatus
 erat: Matrem autem habebat Jacobinam
 Ruzeam. Hic inter quinque fratres
 suos postremus, & Regiæ Curie primo
 Senator, necnon Inquisitionum Præses
 renuntiabatur, postea vero libellorum
 supplicum Magister, ac tandem Regi a
 sanctioribus consiliis erat: dum autem
 sacræ militiæ nomen dederat, Parisien-
 sis Ecclesiæ Canonicus, Universitatis
 Cancellarius, ac Senonensis Abbatiæ
 ad D. Paulum Præfectus, necnon Caroli
 Lotharingii Cardinalis Rhemensis Ar-
 chiepiscopi Vicarius seligebatur: denique
 ab ipso met Henrico II. ad Nivernensem
 Episcopatum Anno Domini millesimo
 quingentesimo quadragesimo septimo
 nominatus fuit, interfuitque Ordinum
 comitiis, quæ Anno Christi millesimo
 quingentesimo quinquagesimo septimo
 Parisiis habebantur. Post hæc non tam
 novarum opinionum persuasione, quam
 nefando cujusdam fœminæ amore im-
 pulsus hoc anno reparatæ salutis mil-
 lesimo

lesimo quingentesimo quinquagesimo nono Genevam secessit. Itaque recitatis suæ causæ testimoniis, ac deliberatione desuper habita Senatus in illum iudicii acta instrui præcepit.

Sæc. XVI.
A.C. 1559.

§. CXIII.

Primum conciliabulum Parisiis a Calvinistis celebratum.

Ceterum quamvis Rex ad exterminandam Calvinistarum factionem adeo severe in eos inquiri juberet, haud tamen præpedire poterat, quod non reformatarum, uti sese appellitabant, Ecclesiarum Ministri rursus Mense Majo in Parisiensis civitatis suburbio ad Sanctum Germanum dicto convenirent. Huic conventiculo præfuit Franciscus Morelus inter suos fama clarissimus, ubi cuncta summo premebantur silentio, quinimo priusquam huic Synagogæ initium dabatur, de rebus secreto tenendis iuramentum exigebatur, ac per integros quatuor dies ætivo tempore longiores suum conventum protrahebant, ita tamen, ut non modo nullam obtinuissent licentiam, sed nequidem ullo pacto illam petuissent. Porro multa ibidem fuere decreta, ac præprimis quidem agebatur de Anabaptistarum secta, quam quidam Petrus Christianus Pictaviensis

*Thuan. &
Spond. l. c.
Benoit hist.
de l'edit de
Nantes t. I.
p. 18.*